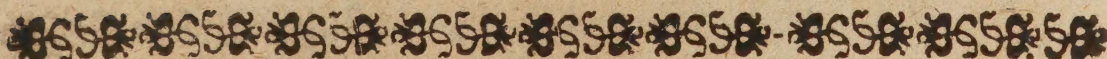
25.
26

FACULTATIS MEDICÆ
In ALMA ac PERANTIQVA HIERANA
p. t. DECANUS,
ejusdemqve & Universitatis Senior,

GEORGIUS CHRISTOPHORUS PETRI
ab Hartenfelß/
Medicinæ Doctor, Sacri Palatij Cæsarei Comes, Archiat. Electoralis Moguntinus, Consul & Physicus Erffurtensis, P.P.PLC. &c.
Lectori Philiatro S. P. D.

ERFORDIÆ, Typis Joh. H. Groschij, Acad. Typogr.

INter illa bona, quæ ad humanæ felicitatis complementum præcipuè spectare videntur, absque dubiò palmarium & quam maximè optabile est, MENS SANA IN CORPORE SANO: Hoc si benè valet, thesauro inæstimabili, & Crœsi divitiis potiore hominem beat; quid enim conducerent Attalicæ opes, quid Sybariticæ mensæ, si morbô detento illis frui non esset integrum? usque adeò

Robustus fossor Rege est felicior ægrô.

Pariter cum Microcosmi rebus benè comparatum est, quando cum prosperâ corporis valetudine simul Mens & ratiocinatio, quâ nihil præstantius nobis concessum est, & quâ â brutis distingvimur, salva est, & ab omni labe immunis: siquidem Mens sana divinitatis particeps in Regiâ suâ cerebro tanquam pro tribunali sedens per nuncios sensus percipit ea, quæ exterius geruntur, de iisdem accuratè judicat, & quid faciendum fugiendumque sit, exactè determinat: quando verò inania phantasmata illam obnubilant, errabunda deviatâ suo genio, meditatur absurda, oculos ad torvum intuitum, lingvam ad odiosos sermones, dentes ad mordicationes,

manus pedesque ad nocivas actiones, totum hominem ad incompositos mores instigans.

Sic oriuntur varia deliriorum genera, quando scilicet spiritus animales à variis causis aut nimis irritati, aut perturbati & in confusionẽ acti hûc illûc intra Cerebrum inordinatè & tumultuariè moventur, & sic animæ rationali phantasmata incongruè offeruntur, intellectûs & voluntatis actibus inde mirum in modum depravatis.

Cum enim spiritus illi, quibus anima in obeundis actionibus principibus utitur, debeant esse temperati, tenues, puri, lucidi, atque in regulari & ordinato motu constituti, fieri nequit, quin, si quid horum desit, mentis alienationes & deliria contingant.

Horum nonnulla cum febre comite, ut phrenitis, paraphrenitis, & lethargus invadunt: quædam verò sine febre hominem aggrediuntur, non minore cum periculô: quorum in censu facilè prima occupat subsellia Mania, ἀπὸ τῆς μανῆς νόησεως, i, e. â solutione sive inanitate mentis secundum nonnullos ita dicta, affectus sanè horribilis diuturnus & truculentus, quâ correptus Homo, alioquin animal plenum rationis & consilii, omni humanitate deposita totus obbrutescit, & ferinam naturam induit, non amplius est, quod fuit, fitq; ἐξάνθρωπος, & ex homine ratione prædito tantum non λυκάνθρωπος, immani furore percitus, aspectu torvus, ore procax, & vecors, manibus ferox, pedibus inconstans, omnia præter rationem agens, & nisi probè custodiatur, vincula admirandô & insolitô robore disrumpens, carceremque effringens: cum enim in sangvine ac succô nerveô maniacorum

eorum particulæ qs. nitrosulphureæ acerrimæ contineantur, fieri nequit, quin spiritus animales stupendâ vi elasticâ sive explosivâ & longè supernaturalem positâ in hoc statu polleant: Nonnunquam ex insidiis sanam mentem Maniaci simulant, interdum apertò Marte quosvis obvios, immò ipsum Medicum invadunt, sæpenumerò sibi ipsis violentas manus miserrimè injiciunt.

Quô mortis genere Ajax Telamonius obiisse creditur: cum enim Proceres Achivorum Achillis arma Ulyssi tanquam digniori adjudicassent, Ajax ignominiâ quasi notatus, & propter hanc sibi illatam injuriam furore accensus, sibi ipsi vitæ finem imposuit, propriôque se gladiô, quô ante plurimos interemerat, confodit. Sic de Cleombroto Ambraciota Callimachus recitat, eum lectô Platonis de animæ immortalitate libro, (incertum, an furore, vel immortalitatis amore accensum,) è sublimi murô in mare desiliisse.

Nec infrequens unquam fuit hoc malum: Maniacus erat Cleomenes Lacedæmoniorum Rex, Herodotô referente, qui sceptrum cuivis obvio in faciem impingere solebat, eapropter â propinquis vinculis constrictus & in carcerem conjectus. Empedocles Agrigentinus Siculus, Pythagoræ discipulus, furoris œstró percitus immortalibus Diis se accenseri cupiens, noctu clam à sociis se subduxit, & ignivomum in Æthnam se præcipitavit, detectâ tandem fraude, cum brevi post ferreæ crepidæ ex dicti montis camino ejectæ atque ad suos delatæ fuissent. Sunt, qui Saulum primum Israëlitarum Regem furore tali agitatum fuisse, existimant, postquam Spiritus Domi-

ni ab illo discesserat, & malus genius ipsius animum obsederat: cujus insaniam suavissimâ dulcedine dispellere potuit cythara Davidica.

Hunc affectum contemplatione dignissimum Speciminis Inauguralis locô tractandum suscepit Clarissimus & rerum Medicarum peritissimus Dominus

JOHANNES FRIDERICUS Schröer / Zdunensis-Polonus,

cujus βιογραφίαν brevibus heîc annectere recepta consuetudo postulat.

Editus est in hanc lucem Aô post Christum natum 1670. Fraustadii à Parentibus honestissimis, Patre videlicet Virô admodum Reverendô, Clarissimô nec non doctissimô Dn. M. Petro Schöero, Ecclesiæ Zdunensis Seniore vigilantissimo, Scholæque ibidem Inspectore, adhûc superstite; Matrè verò Matronâ pientissimâ Helenâ Schöeriâ, Viri admodum Reverendi Dn. M. Johannis Lehmanni, Ecclesiæ Namslaviensis quondam Diaconi jamdudum beatè defuncti filiâ, pariter adhûc vivente. His Parentibns nihil fuit antiqvius, quam ut dilecto suo filio ab ineunte ætate Pietatis & Artium fundamenta instillarent: quem in finem ad Scholas triviales ablegatum commiserunt Præceptoribus fidelissimis, videlicet Dn. Johanni Schupelio, ut & cuidam privato Informatori, Dn. Johanni Stanelio, Ss. Theol. Studioso: Horum manuductione per aliqvot annos continuatâ magis magisque proficiens Gymnasium Uratislaviense Elisabethanum petijt, ubi per triennium commoratus Professores nactus

est

est Viros Clarissimos, nempe Dn. M. Martinum Hanckium, Rectorem dictæ Scholæ meritissimum, qui Logicis & Ethicis rudimentis ipsum instruxit: ut & Dn. Conrectorem Danielem Majorem, Græcæ linguæ, Poëseos & Historiarum ibidem Professorem: item Dn. Gottlobum Crantzium, Physicam & Oratoriam enucleantem: in Theologicis usus est ὁδηγῷ seu ductore solertissimô Dn. M. Gothofr. Hermanno, Concionatore, simulque prælaudati Gymnasii Professore: Philosophico itaque cursu horum ductu feliciter absolutô suis ibidem commilitonibus valedixit, animumque statim ad studium Medicum adpulit, per integrum annum in eadem Civitate in Anatomicis & Physiologicis χειραγωγία usus Nobilissimi nec non Experientissimi Viri Dn. Johannis Grebneri, Med. Doct. & Practici felicissimi, cui subinde plura bruta cultro anatomico subjicienti attentus adstitit Spectator: ut rerum chymicarum etiam acquireret notitiam, commendatus est insigni cuidam Chymico ibi degenti, cujus Spagyricis exercitiis & laboribus sedulò interfuit.

Quibus Medicinæ partibus pro virili perlustratis in celeberrimam Academiam Lipsiensem se contulit, ubi Virorum Excellentissimorum omnique laude majorum Dnn. Doctorum & Professorum, nempe Dn. D. Bohnij, Petermanni, Ortlobij in publicis privatisque eorum lectionibus assiduus auscultator ultra anni dimidium fuit. Inde ad Athenæum Jenense se contulit, ibidemque per triennium subsistens Virum Magnificum atque Excellentissimum Dn. Georg. Wolffgang. Wedelium, Institutiones Mœbij & propria theoremata dexterrimè explanantem, in promptuarium materiæ Medicæ Macasij

com-

commentantem, ſemeiotica, pathologica & therapevtica, formulas medicamentorum, & doctrinam de febribus ſingulari ſtudio & privatis Collegijs tractantem; inſuper Excellentiſs: Virum Dn. Chriſtophorum Schelhammerum, Chirurgiæ & Botanices Prof. P. in Schrőderi materiam Medicam legentem, Chirurgiam docentem, Anatomicis tam publicis, quam privatis exercitijs ſæpè vacantem, & quinque cadavera humana utriusqve ſexûs ſecantem; præterea Nobilisſimum & Excellentisſimum Dn. Jacobum Wolffium, Med. Doctorem & Profeſſorem extraordinarium, νῦν ἐν ἁγίοις, pariter anatomicis & Botanicis laboribus occupatum; ut & Nob. & Excellentisſimum Dn. D. Adrianum Schlevogtium, Practicum & Phyſicum Jenenſem freqventer audivit, ſub qvo etiam Collegium Chymicum experimentale, ut & Practicum clinicum in calamum dictatum habuit, atqve ſic horum ſuorum Dnn. Præceptorum auſpicijs Studio Medico felicem Colophonem impoſuit.

Tandem ad Hieranam ripam ſuam direxit cymbulam, ibidemq; in numèrum Civium Academicorum & Medicinæ Candidatorum receptus conſvetis ijsque rigoroſis Examinibus ut ſubjiceretur, decenter petijt: Petiti compos factus talem ſe exhibuit, ut Facultas Medica illum judicaverit dignum, cui honores in Arte Medicâ ſupremi poſt præſtita, quæ adhûc ſuperſunt, præſtanda conferri poſſint. Antequam autem deſideratô potiatur brabeô, supereſt adhuc agonisma diſputatorium die 8. Februarij, Deô dante, in Collegij Majoris acroaterio majore horis conſvetis adornandum: quem actum diſputatorium ut omnes Philiatri ſuâ honorificâ præſentiâ condecorare dignentur, hôc ipsô officiosè ac peramanter rogantur & invitantur. Publ. Dominicâ Quinquageſimæ d. 3. Februarij, Annô M. DC. XCV.

(L. S.)